

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Maj 1877, kl. 10 f. m.

Utlåtande, angående ändring af §§ 2 och 11 i nu gällande Bevillningsförrordning.

Uti nådig proposition den 8 sistlidne Januari (N:o 3) har Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att §§ 2 och 11 i nu gällande bevillningsförrordning måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Art. II.**A) Bevillning af fast egendom.****§ 2.**

För all inom riket belägen fast egendom — med undantag af statens — erlägges af egaren bevillning efter fastighetens uppskattade värde.

Af vederbörande innehafvare erlägges bevillning:

- a) för kronohemman och kronolägenheter, hvilka besittas med åborätt;
- b) för staten tillhöriga hemman, hemmansdelar och lägenheter eller särskilda byggnader, som antingen äro till boställen eller eljest på lön anslagna, eller ock till begagnande mot lifstidsstädja upplåtna.

Denna bevillning utgår med fem öre för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens uppskattade värde.

Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias menigheter, akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar för dem tillhöriga byggnader, regementens och offi-

cerscorpser vid mötesplatser för begagnande under mötena uppförda byggnader, äfvensom enskilda personer tillhöriga kyrkor och bönehus, så framt dessa i hyror eller på annat sätt icke lemna egaren någon inkomst; men, i motsatt fall, uppskattas sådane byggnader till värde i förhållande till inkomstens belopp, och utgöres bevillning därför efter ofvan bestämd grund. Från utgörande af ofvanstående bevillning befrias jemväl egare af kanal, jernväg och annan farväg för den mark, som upptages af kanal- och vägsträckan, äfvensom för sjelfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder, i fråga om jernvägar, stationshusen jemväl inbegripas.

Frälseränta räknas i afseende å utgörande af bevillning som fastighet.

Art. III.

A) Bevillning af frälseegendommar.

§ 11.

Utom den efter fast egendoms uppskattade värde, enligt 2:dra artikeln, utgående bevillning, skall för frälseegendommar följande afgift fortfarande beräknas och utgöras, nemligen:

Femton öre för hvarje rusttjenstmark, efter ingifven och riktig befunnen rusttjenstlängd och jordebok i det län, der egendomen är belägen.

Denna afgift upphör, då rustningen uppsättes, och eger icke rum för sätes- och ladugårdar samt de till Danviks hospital hörande frälsehemman.

De frälsehemman, som hvarken utgöra ränta i rusttjenstpersedlar eller äro i rusttjenstlängden uppförda, anses vid bevillingens beräkande lika med andra närmast belägna frälsehemman, med hvilka de kunna jämföras; men för utsockne frälsehemman betalas: i Skåne två kronor sextiofem öre, i Blekinge två kronor femtio öre samt i Halland och Bohus län två kronor fyratvå öre, allt efter förmedladt helt mantal, och i lika förhållande för mindre hemmansdelar.

För rå- och rörs- samt insockne hemman erlägges hälften emot det, som för utsockne hemman stadgadt är; börande i händelse af rustningens uppsättande, ej mindre för rå- och rörs- än insockne hemman, samma eftergift ega rum, som för frälsehemman är fastställd.

För särskildt skattlagda, af frälsenatur varande lägenheter, utan hem-

mantal, i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län, erläggas tjugusex öre för hvarje tunna hardt korn af den åsatta räntan.

Och har Kongl. Maj:t tillika fäst at Riksdagens uppmärksamhet derå, att, i händelse af bifall till hvad sålunda blifvit föreslaget, de förändringar i instruktionen för taxeringsförrättningarne, som här af kunde blifva en följd, borde iakttagas.

Denna nådiga proposition, som blifvit af Kamrarne hänvisad till Bevillnings-Utskottet, har af nämnda Utskott, i den ordning § 47 Riksdagsordningen föreskrifver, blifvit öfverlemnad till Sammanstatta Stats- och Bevillnings-Utskottet, som deröfver nu får afgifva utlåtande.

Hvad först angår den i § 2 föreslagna förändring, åsyftande förhöjning af bevillningen för jordbruksfastighet till enahanda belopp, som påföres annan fastighet, eller från 3 till 5 öre för hvarje fulla ett hundra kronor af fastighetens uppskattade värde, får Utskottet erinra att, derest Riksdagen bifaller Utskottets i särskildt utlåtande (N:o 1) gjorda hemställan om afslag å Kongl. Maj:ts i nådig proposition (N:o 4) framställda förslag om ett visst afdrag å kronan behållen ränta af frälse- skatte- och kronohemman och lägenheter, så har det af Kongl. Maj:t i sammanhang dermed gjorda förbehåll om lika bevillning för all fast egendom, hvilket ligger till grund för här ifrågavarande förslag, förfallit.

Men oafsedt detta förekommer att, enär, enligt § 58 i nu gällande Kongl. förordning angående kommunalstyrelse på landet, jordbruksfastighet påföres öfver hufvud dubbelt så stort fyrktal, beräknadt efter dess bevillning, som för annan fastighet, frälseränta och hvarje annat beskattningsföremål i förhållande till dess bevillning är bestämdt, någon förhöjning i bevillningen för jordbruksfastighet icke synes böra ega rum, så vida icke samtidigt dermed en förändring af nu gällande föreskrifter om fyrktalssättning varder vidtagen i det syfte, att en lika beräkningsgrund må vinna tillämpning så väl för jordbruks- som annan fastighet, frälseränta och hvarje annat beskattningsföremål; men härom har någon Kongl. proposition icke blifvit till Riksdagen aflåten. Man torde vidare icke böra lemna utan uppmärksamhet, att enligt den utredning, som af den förberedande skattejemkningskomitén lemnats i dess den 20 Oktober 1876 afgifna underdåniga betänkande, grunderna och sättet för taxeringens verkställande beträffande så väl fast egendom som inkomst af kapital och arbete för närvarande lemna mycket öfrigt att önska, och med afseende härå torde någon förändring af bevillningen för jordbruksfastighet icke böra vidtagas, utan att i sammanhang dermed säkrare grunder för taxeringen i allmänhet än de nu gällande varda antagna.

Utskottet hemställer på grund häraf,

- 1:o att den af Kongl. Maj:t föreslagna förändring af § 2 i bevillningsförordningen icke måtte af Riksdagen bifallas.
-

Vidkommande derefter den i § 11 af bevillningsförordningen föreslagna förändring, hvarmedelst rusttjänstbevillningen skulle nedsättas till hälften, emot hvad nu är bestämdt, får Utskottet, under förutsättning att Riksdagen bifaller hvad Utskottet i ofvan åberopade utlåtande (N:o 1) föreslagit, hemställa,

- 2:o att jemväl den föreslagna förändringen af § 11 i bevillningsförordningen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 Maj 1877.

På Sammansatta Utskottets vägnar:

ROB. MONTGOMMERY CEDERHJELM.
